

OPINIA O ROZPRAWIE DOKTORSKIEJ
JAKUBA KONCKIEGO
MOTIVIC CHERN CLASSES AND STABLE ENVELOPES

Olsztyn, 19.09.2022

Prof. dr hab. Aleksy Tralle

Uniwersytet Wamiński-Mazurski

1. OCENA

Zacznę od oceny, co nie jest, być może, do końca zgodne ze standardami pisania recenzji. Jest to spowodowane następującą okolicznością. Po przeczytaniu rozprawy oraz artykułów autorstwa/współautorstwa Jakuba Konckiego doszedłem do wniosku, iż rozpatrywana praca doktorska przewyższa poziomem i ważnością wyników niektóre habilitacje. Wyniki doktoratu zasługują na wszelkie możliwe wyróżnienia. W związku z powyższym moja recenzja będzie krótka, a jej celem będzie udzielenie odpowiedzi na pytania wymagane ustawowo.

1.1. Ocena tematyki rozprawy. Obiektem rozprawy są klasy charakterystyczne motywów (motivic characteristic classes) w wersji współzmienniczej (equivariant) oraz ich związek z "otoczkami stabilnymi" (stable envelopes), w przypadku rozkładów Białynickiego-Biruli ("BB-rozkładów"). Warto nadmienić, że nawet definicja "otoczki stabilnej" wciąż ewoluuje. Ponadto, definicja otoczki stabilnej pochodząca od Okounkova, jest aksjomatyczna, a klasy Cherna motywów są konstruowalne, zatem wykazanie związków między nimi jest niezwykle cenne. Tematyka rozprawy znajduje się w centrum uwagi matematyków zajmujących się geometrią algebraiczną, geometrią i topologią symplektyczną, kwantowymi układami całkowalnymi, a szczególnie, geometrią enumeracyjną i szeroko rozumianą teorią działań grup na rozmaitościach algebraicznych. Wybór tematyki przez promotora i doktoranta uważam za bardzo trafny.

1.2. Ocena wyników rozprawy. Najważniejszymi wynikami rozprawy są twierdzenia pokazujące, że skręcone (twisted) klasy Cherna motywów spełniają aksjomat normalizacyjny i newtonowską własność zawierania dla otoczek stabilnych (przy pewnych ograniczeniach na "nachylenie" (slope) otoczki). Ponadto, zwróciłem uwagę na twierdzenie, które

utożsamia skręcone klasy Cherna motywów i otoczki stabilne w interesującym przypadku wiązki kostycznej do *jednorodnej* rozmaitości algebraicznej G/P reduktywnej zespolonej grupy Liego i jej podgrupy parabolicznej P . Rezultaty rozprawy uważam za bardzo cenne.

1.3. Ocena poprawności pracy. Przedstawione dowody głównych twierdzeń rozprawy są, moim zdaniem, poprawne.

1.4. Ocena prezentacji. Prezentacja jest bardzo dobra, zresztą, prace źle napisanych nie przyjmują ani do *Journal of Topology*, ani do *Advances in Mathematics*.

1.5. Ocena publikacji. Jakub Koncki jest autorem/współautorem następujących artykułów naukowych:

- (1) Motivic Chern classes of configuration spaces, *Fund. Math.* 254(2021), 155-180.
- (2) Comparison of motivic Chern classes and stable envelopes for cotangent bundles, *J. Topol.* 15(2021), 168-203.
- (3) Twisted motivic Chern classes and stable envelopes, *Adv. Math.*, 404, paper no. 108374, 2022.

Jest też autorem preprintu w arxiv. Wyżej wymienione czasopisma, szczególnie (2) i (3), należą do listy najbardziej prestiżowych, o bardzo wysokich wymaganiach do poziomu publikowanych wyników.

2. OMÓWIENIE ROZPRAWY

Jeszcze raz podkreślę, że rozprawa doktorska traktuje o absolutnie "topowych" ideach i metodach i jest bardzo zaawansowana pojęciowo, co utrudnia krótkie a sensowne jej streszczenie. Z tego też względu pomijam podstawowe definicje dotyczące niezmienniczej K-teorii, klas charakterystycznych motywów, działań torusów, itd., a także posługuję się oznaczeniami z rozprawy bez dodatkowych wyjaśnień. Stabilne otoczki według Okounkova to pewne klasy w K-teorii spełniające aksjomaty (1)-(4), które przytaczam poniżej. Istnienie takich obiektów jest trudne do ustalenia, a jest bardzo ważne w wielu działach matematyki powiązanych z geometrią enumeracyjną. Autor rozprawy w pewnej mierze wyjaśnia związek tych "klas Okounkova" z bardziej znanym (i dopuszczającym jawną konstrukcję, oraz obliczenia) obiektem: klasami Cherna motywów. Bardzo spodobał mi się wynik, pokazujący, że w przypadku przestrzeni jednorodnych wyżej wymienione obiekty się pokrywają. Moim zdaniem, tego typu wyniki mają olbrzymi potencjał. Krótki opis rozprawy zacznę od "stabilnych otoczek w K-teorii" Okounkova (w wersji zaproponowanej w recenzowanej rozprawie). Niech

$X = T^*M$. Rozważmy ułamkową wiązkę liniową $s \in \text{Pic}(M) \otimes_{\mathbb{Z}} \mathbb{Q}$ (nazywaną "nachyleniem" (slope)). Otoczką stabilną w K-teorii nazywamy zbiór elementów $Stab^s(e) \in K^{\mathbb{T}}(X)$ indeksowany elementami zbioru M^A punktów stałych A -działania spełniający aksjomaty:

- (1) (aksjomat stabilności): $\text{supp}(Stab^s(e)) \subset \sqcup_{e' \leq e} X_{e'}^+$.
- (2) (aksjomat normalizacji):

$$Stab^s(e)|_e = eu(T_e^- X) \frac{(-1)^{rk T^+ e M}}{\det T_e^+ M}$$

- (3) własność zawierania Newtona (dla wielościanów Newtona, pomijam definicje),
- (4) (punkt wyróżniony)

$$w_{e'}(s) - w_e(s) - w_{e'}(\det T_{e'}^+ M) \in \text{Hom}(A, \mathbb{C}) \otimes_{\mathbb{Z}} \mathbb{R}$$

nie należy do wielościanu Newtona $\mathcal{N}^A(Stab^s(e)|_{e'})$.

Omówię wynik (Theorem 2.2 rozprawy), który jest reprezentatywny dla rozprawy. Niech A będzie torusem algebraicznym działającym na gładkiej rozmaitości projektywnej M . Załóżmy, że zbiór M^A punktów stałych działania A jest skończony. Niech Y będzie \mathbb{T} -rozmaitością taką, że czynnik \mathbb{T} działa na Y trywialnie. Niech \mathfrak{h} oznacza charakter $\mathfrak{h} \in \text{Hom}(\mathbb{T}, \mathbb{C}^*)$, $e \in M^A$ jest punktem stałym A -działania, a M_e^+ oznacza dodatnią BB-komórkę. W sformułowaniu twierdzenia są jeszcze dodatkowe ograniczenia, które pomijam.

Określmy

$$\rho : K^A(Y)[y] \rightarrow K^T(Y)$$

za pomocą wzoru $\rho(y) = -\mathfrak{h}$. W rozprawie wykazuje się, że dla punktu stałego $e \in M^A$ klasa

$$\mathfrak{h}^{-\dim(M_e^+)} \pi^* \rho(mC_y^A(M_e^+ \rightarrow M)) \in K^T(X)$$

spełnia aksjomat normalizacyjny i własność newtonowskie inkluzji dla otoczki stabilnej $Stab^\theta(e)$.

Ten wynik pokazuje, że klasa Cherna BB-komórki ma własności podobne do klasy będącej otoczką stabilną. Zauważmy, że pytanie o *istnienie* "klasy Okounkova" jest bardzo trudne. W tym kontekście pokazanie, że klasa Cherna spełnia część z aksjomatów ma niezwykłą wartość. Ten wynik jest znacząco wzmacniany w konkretnych przypadkach. Na przykład, Corollary 5.16 rozprawy pokazuje, że w przypadku algebraicznych rozmaitości jednorodnych G/P reduktywnych zespolonych grup Liego i ich podgrup parabolicznych P skręcone (twisted) klasy motywów

$$i_* mC_y^A(\overline{M}_e^+, \partial \overline{M}_e^+; \Delta_{e,s})$$

pokrywają się ze stabilnymi otoczkami dla T^*M z nachyleniem s . W rozprawie zostały też zbadane przypadki różnych nachyleń.

Chcę jeszcze podkreślić, że autor dosyć skromnie pisze, że dowody są oparte na "twierdzeniach o lokalizacji i twierdzeniu Lefschetza-Riemanna-Rocha". W rzeczywistości są one skomplikowane pojęciowo, wymagają znacznej wiedzy ogólnej i bardzo głębokiego zrozumienia teorii klas Cherna motywów. Na przykład, w dowodzie aksjomatu normalizacyjnego (Theorem 2.2) autor rzeczywiście sprawdza równość

$$\mathfrak{h}^{-\dim(M_e^+)} \pi^* \rho(mC_y^A(M_e^+ \rightarrow M)) = eu(T_e^- X) \frac{(-1)^{rk} T_e^+ M}{\det T_e^+ M}$$

"przekształcając" wzory na klasy Cherna motywów BB-komórki według znanych tożsamości dla rozkładu

$$T_e X^- = T_e^- M \oplus (\mathbb{C}_{\mathfrak{h}} \otimes (T_e^+ M)^*).$$

Prostota tego rachunku jest jednak pozorna, a dla jego przeprowadzenia trzeba "wspiąć się na szczyt" wiedzy oraz umiejętności skojarzenia faktów bardzo zaawansowanej matematyki.

3. KONKLUZJA

Rozprawę doktorską Jakuba Konckiego uważam za wyróżniającą się. Rezultaty rozprawy w znacznym stopniu przewyższają wymagania ustawowe i zwyczajowe. Stawiam wniosek o dopuszczenie doktoranta do dalszych etapów przewodu doktorskiego oraz występuję z wnioskiem o wyróżnienie rozprawy. Osobiście wyrażam też podziw dla tak znakomitego początku kariery akademickiej.